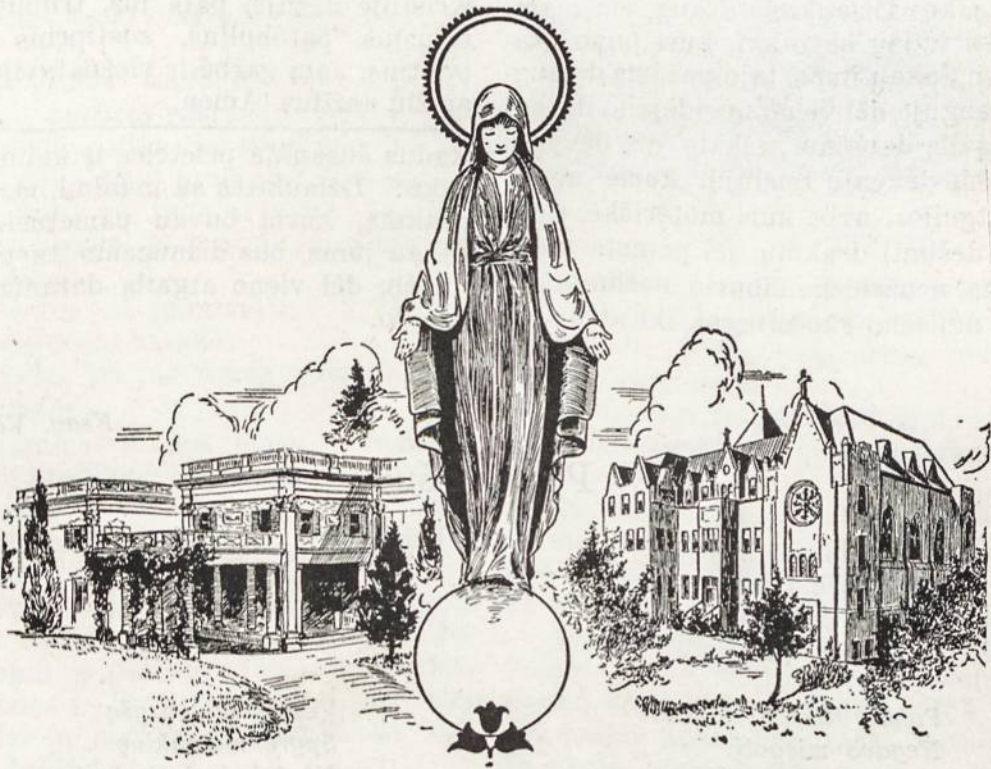

KRISTAUS KARALIAUS *Laivas*

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

III SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Evangelija

Luk. 15, 1 - 10

ANUO metu: Į Jėzų artinosi munitinkai ir nusidėjėliai jo klausyti. O pariziejai ir Rašto žinovai murmėjo ir sakė: Tas priima nusidėjėlius ir su jais valgo. Tuomet jis pasakė jiems šitą prilyginimą, tardamas: Kas jūsų turėdamas šimtą avių, jei jam prapultų jų viena, nepalieka devynių dešimčių devynių tyruose ir neina paskui prapuolusiąją, kolei ją randa? Radęs ją jis su džiaugsmu užsideda sau ant pečių; parėjęs namo, sušaukia prietelius ir kaimynus ir jiems sako: Džiaukitės drauge su manimi, nes radau savo avį, kuri buvo prapuolusi. Sakau jums, taip pat bus džiaugsmo danguje dėl vieno nusidėjėlio darančio atgailą daugiau, nekaip dėl devynių dešimčių devynių teisiųjų, kurie nepriėjo atgailos. Arba kuri moteriškė, turėdama dešimtį drakmų, jei pameta vieną drakmą, neužsideda žiburio, nešluoja namų ir nejieško rūpestingai, iki atranda?

Lėkcija

1 Petr. 5, 6 - 11

MYLIMIAUSIEJI: Nusilenkite po galinga Dievo ranka, kad jis išaugštintų jus aplankymo metu. Meskite ant jo visą savo rūpestį, nes jis jums rūpinasi. Būkite blaivūs ir budėkite, nes jūsų priešininkas velnias aplink eina, kaip krioklįs liūtas, jieškodamas, ką praryti; jam priešinkitės tvirti tikėjimu, žinodami, kad tie patys kentėjimai atsitinka jūsų broliams, esantiems pasaulyje. Visokios malonės Dievas, kurs mus pašaukė į savo amžinąją garbę. Kristuje Jėzuje, pats jus, truputį kentėjusius, patobulins, sustiprins ir patvirtins. Jam garbė ir viešpatavimas per amžių amžius. Amen.

Radus sušaukia prieteles ir kaimynes ir sako: Džiaukitės su manimi, nes radau drakmą, kurią buvau pametusi. Taip, sakau jums, bus džiaugsmo tarp Dievo angelų dėl vieno atgailą darančio nusidėjėlio.

Ksav. Vanagėlis

Ponas ir šuo

*Lojo šuo per naktį,
Vagį lauk išvijo;
Nedavė pavogti
Arklio nei galvijo.*

*Ponai, Rudžiui lojant,
Negavo miegoti,
Todėl mušė šunį,
Kad nedrįstų loti.*

*Kitą naktį Rudis
Sau būdoj miegojo;
Vagys viską vogė,
O jisai nelojo...*

*Vėl šunelį vargšą
Spyrė nukankinę
Už tai, kad jis turto
Nuo vagių negynė.*

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription: \$3.00 yearly in U. S. A. and Canada; \$4.00 yearly: 10c a copy. Editor: Rev. A. Ignatas, MIC.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

ŽMOGUS IR PRAGARO KĄSNIS

K. Baras

BAŽNYČIOS rašytojas Euzebijus pasakoja tokį gyvenimo įvykį:

Šv. Jonas apaštalas skelbęs sykį Evangeliją viename Mažosios Azijos miestelyje. Tarp kitų atsivertusių pagonių buvęs vienas jaunikaitis, kurį šv. Jonas ypatingai pamilęs. Keliaudamas iš to miestelio kitur, jis pavedęs jaunikaitį prižiūrėti vyskupui ir prašęs, kad vyskupas juo rūpintųsi labiau negu kitais.

Vyskupas stropiai vykdamas šv. Jono apaštalo valią. Jis gerai išmokęs tą jaunikaitį tikėjimo tiesų, pakrikštijęs ir suteikęs jam kitų sakramentų. Tačiau piktoji dvasia, kuri niekuomet nesnaudžia, bet, kaip sako šv. Petras, „aplinkui eina kaip kriokias liūtas, jieškodamas ką prarytų“ (1 Petr. 5, 8), ir čia greitai laiku pavertusi visas vyskupo pastangas niekais.

Jaunikaitis susidėjęs su nedorais draugais, praužęs visą savo turtą, ir, kad turėtų iš ko toliau linksmai gyventi, tapęs plėšiku. Taip praslinko keletas metų. Šv. Jonui vėl teko atvykti į tą miestelį. Pirmutiniai jo žodžiai pamačius vyskupą buvę:

— Kame tas jaunikaitis? — Vyskupas verkdamas atsakė:

— Deja, jis jau nebegyvas. Jis jau miręs Dievui.

Apaštalas tuojau ėmęs klausinėti, kaip tai atsitikę. Sužinojęs, kad jaunikaitis netolimoje apylinkėje užpuldinėjęs žmones, nė valandėlės nelaukdamas išėjęs pas jį, norėdamas žūtbut jį išgelbėti. Po ilgo jėškojimo jam pavykę jis surasti. Jaunikaitis, vos išvydęs šv. Joną, tuojau jį pažinęs, labai susigėdęs, nusigandęs ir buvo bebėgęs tolyn. Bet apaštalas jį sustabdęs šaukdamas maloniais žodžiais:

— Nebijok, sūnau! Ko tu bėgi nuo savo geradario? V. Jėzus siunčia mane pas tave. Aš pasiryžęs už tave savo gyvybę paaukoti.

Apaštalo meilė kartu su Dievo ma-

Ganytojas ir paklydusi avelė

lone suminkštinusi apdrižusią nedorėlio širdį. Valandėlę pasvarstęs plėšikas puolęs prie šv. Jono kojų, ėmęs verksti ir prašyti atleidimo.

Jiedu sugrįžo į miestelį, ir nuo to laiko tasai jaunikaitis buvo visiems atgailos pavyzdys.

Šis pasakojimas moko trijų dalykų. Pirma, kaip silpna ir nepastovi žmonių, ypač jaunuolių, širdis. Šiandien ji trokšta viso, kas gera, gražu, kilnu, o rytoj — jau maudosi visokių nedorybių purvuose. Antra, kaip reikalinga sielų išganymui kitų žmonių pagalba. Juk, jei ne šv. Jonas apaštalas, tasai jaunikaitis, be abejo, amžinai būtų žuvęs. Jis pats jau nebekreipė dėmesio į savo sielą, jam rūpėjo vien aistros tenkinti, o kiti žmonės juo nesirūpino. Ir jei ne šv. Jono uolumas, tikriausia būtų jaunuolis visai patekęs į velnio nasrus. Trečia, šis

pasakojimas mums rodo, su kokia meile ir švelnumu reikia pradėti apaštalavimo darbą nusidėjėliams grąžinti prie Dievo. Jei šv. Jonas būtų pradėjęs tą jaunikaitį barti, kolyti, plūsti, vargu bau kas bebūtų išėję. Jaunikaitis būtų pabėgęs, ar įpykęs ir šv. Joną primušęs. Jei su kūno skausmais reikia elgtis švelniai, tai ypač su sielos, nes jie yra dar opesni.

—o—

Šv. Bonaventura viename savo veikale taip rašo:

— Mirštąs Išganytoją, aš žinau, kad Tu myli mane. Tu išėjai man priešais, kai aš klaidžiojau visokiais šunkeliais. Pasigailėk taip pat mano brolių, ypač tų, kurie labiausiai atitolę nuo Tavęs. Pasigailėk jų ir dviguba malone patrauk juos į savo Švč. Širdį.

Panašiai kalbėkime ir mes kasdien. Trečiojo sekmadienio po Sekminių evangelija aiškiai parodo, kaip Dievas nori, kad nusidėjėliai pasitaisyti, kaip Jam patinka sielų išganyimo darbas. "Gera

darykime ir nesiliaukime", sako šv. Povilas apaštalas, — "nes savo laiku pjausime nepailsdami" (Gal. 6, 9).

—o—

Mirtingoji nuodėmė yra lygi pragaro nelaimei, ir nusidėjėlis, nuodėmę darydamas (sąmoningai ir laisva valia laužydamas Dievo ir Bažnyčios įsakymus), pragarą kąsniu tampa. Atgaila jį iš pragaro išvaduoja. Dangus džiaugiasi tuo išvadavimu. Kada pavojingai pašautas žmogus išgyja iš mirtingos žaizdos, jo džiaugsmas būna didesnis už tą, kurį jis jausdavo dėl savo sveikatos, kol visai sveikas buvo. Tačiau iš to negalima daryti išvados, kad geriau yra būti pašautam ir išgyti, negu paprastai gyventi nesužalota sveikata. Kaip išgyjęs pašautasis malonėtų apseiti be pašovimo ir be išgyjimo džiaugsmo, taip ir dangus malonėtų matyti žmogų nedarusį nuodėmės veikiau, negu džiaugtis jo atgaila.

Sesuo Marija Klarietė

A. Iešmantas

Pasiklauskite kelių žodžių, su kuriais sesuo Marija Klarietė aprašo tą vienuolyną ir gyvenimą tenai: "Vienuolynas buvo išlaikomas dėka vienuolių daromų siuvinėjimų... Celės buvo skirtos vien tik nakčiai ir laisvam laikotarpiui sekmadieniais. Seserys miegojo pusiau sėdėdamos lyg tai kokioj pailgoj dėžėj, kurios šone buvo anga į ją įlįsti. Mes negalėjome joje išsitiesti... Gerb. Motinėlė buvo rimtai serganti nervais, ir jau per kelis metus ji negalėjo dalyvauti pratybose su mumis... Kada ji atvykdavo pas mus, jos vežiojamoji kėdė tuoj būdavo išvežama, ir tada mes susibūrdavome apie ją... Ten nebuvo jokio novicijato, jokios naujokių viršininkės, jokių instrukcijų. Aš galėjau kalbėtis su vienuolyno prižiūrėtoja, bet nebuvo ko klausti... Prašymai buvo priimami su įtarimu... Tenai buvo centralinis šildymas, bet vidurdiemyje ra-

diatoriai jau buvo šalti kaip ledas. Aš kentėjau labai daug nuo šalčio tenai — labai daug, — ir taip pat nuo alkio, nes maistas buvo neįtikimai prastas ir neužtenkamas kokybe ir kiekybe... Ten vyravo keistas supratimas religinio gyvenimo ir dvasinės tobulybės. Dievas, Šventoji Bažnyčia, mūsų Viršininkės buvo prisimenamos tik su baime — nuo to buvo beveik visai susilaikoma."

Tai taip atrodė to vienuolyno gyvenimas. Bet štai daugiau faktų apie gyvenimą tenai, apie pačios sesers Marijos Klarietės pergyvenimus: Kalėdų proga atvažiavo į ten vienas Bažnyčios vyresnysis, kuris turėjo pasikalbėjimų atskirai su kiekviena seserimi. Po pasikalbėjimo su seserimi Marija jis užtikrino visas, kad jei kuri nors iš seserų norėtų, tai ji visuomet gali susirašyti su juo ir perduoti jam savo sunkenybes užlipdytame laiške. Čia Marija Klarietė ra-

šo: "Ten buvo reikalinga reformų: jis atliko savo pareigą. Po jo vizito į mane buvo žiūrima su nepamėgimu: aš buvau tenai jau daugiau nebepageidaujama. Jos nusiuntė mane keturioms dienoms į vieną kambarį, mane vieną — kaip bausmę, bet aš stebėjausi, už ką?..." Prieš pat Velykas Mariją vėl ištiko kraujo išsiliejimas iš plaučių. Ten buvo viena gera vienuolė, kaip ji pati ją vadina: "Angelas", kuri ja nuoširdžiai rūpinosi. Taip joms pasisekė tą Marijos ligos pasireiškimą nusišalinti nuo viršininkių. Taip pat ir nuodėmklausis patarė to nepasakyti, tik patvarkė, kad jai duotų geresnį maistą. Pati Marija darė viską, kad ji nesukeltų kokio įtarimo ir kad jos paskui iš čia neišvartytų.

Bet po poros dienų Motina Vikarė pasakė jai, nors gana švelniai, "kad ji turinti tuoj susiruošti ir kaip galint greičiau šią vietą apleisti, nes Bažnytiniai Viršininkai yra pasakę, kad jie jos nebegali toliau laikyti". Kaip tik buvo atvažiavęs kunigas atlaikyti velykinę konferenciją, ir sesuo Marija pasiprašė leidimo iš viršininkės su juo pasikalbėti, bet tai buvo jai atsakyta. Tuomet ji parašė trumpą laiškutį tam kunigui ir jį, užlipdytą, padavė per savo viršininkę. Koks škandalas! "Niekuomet laike tų 40 metų, kuriuos aš esu praleidusi šituose namuose, neišėjo nė vienas užlipdytas laiškas iš čia!" — "Jūs tuoj susipakuokite savo daiktus ir laike 24 valandų palikite mus!" Bet kitą dieną tas parėdymas buvo atšauktas, tačiau neilgam. Pirmiausia patikrino daktaras jos sveikatą. Gi po viršininkių pasitarimo ji buvo pasišaukta ir taip jai buvo pasakyta: "Mes apgailestaudamos pranešame jums, kad jūs vienbalsiai esate atstatyta — ne dėl jūsų sveikatos, nes su keleta patvarkymų dėl to dar būtų galima, bet dėl jūsų blogos dvasios."

Ir ji paliko šį vienuolyną. Viršininkė, toji nesveika Motinė, dar jai įdavė 200 prancūziškų frankų ant kelionės. Ir taip prasidėjo naujas žingsnis jos gyvenime. Dar būnant tame vienuolyne, porą mėnesių anksčiau, kada jai buvo atėjęs laikas atnaujinti savo senuosius įžadus, ir

tam buvo pasipriešinta iš viršininkių pusės, ji kartą išgirdo vėl tą paslaptinę balsą savyje. Tai buvo dar tie labai reti pasireiškimai, kurie, betgi, jos paskutinėmis gyvenimo dienomis buvo labai gausūs. Taip ir dabar ji išgirdo šiuos žodžius: "Leisk Man tvarkyti dalykus", ir "Tu kentėsi". Ir ar sunku mums yra įsivaizduoti, kaip ji savo dvasioje dabar kentėjo, kai jos troškimas vėl supliuško. Ji nieko blogo nejautė prieš žmones, prieš tuos, kurie išvijo ją iš tos vietos. Bet tas skausmas, kad ji prarado savo pašaukimą, ją prispaudė. Ir kelias dienas ji beveik ištisai meldėsi, net iki išsisėmimo, bet nepajėgdama nieko daugiau sukalbėti, kaip tik Sveika Marija.

Ji apsistojo viename pensijone Lozanoje, kur tuoj pradėjo dairytis darbo. Tuom tarpu išgirdo, kad netolimame miestelyje, kur ji praleido savo vaikystę, buvo jos pažįstamas tėvas pranciškonas. Ji į ten nukeliavo. Čia viskas jai buvo pažįstama. Bet už tai ji ir visko dabar gėdijosi: "Aš buvau taip susigėdusi, jog slėpiausi, kad tik nesusitikčiau ko nors iš savo pažįstamų, kurie visi buvo protestantai". Bet čia ji pasiliko dešimčiai dienų rekolekcijoms ir taip atgavo visą ramybę: "Aš buvau labai liūdna. Tačiau aš neturėjau jokio apgailestavimo; aš buvau padariusi viską, ką aš turėjau padaryti." Po to grįžo atgal į Lozaną ir ten pristėjo prie pirmo gauto darbo. Vietą gavo prie vienos daktarės, kuri tuoj pasirūpino pačios Luizos sveikata. O Luizai teko dabar rūpintis viena šeima su šešiais vaikais, kurie visi buvo sifilitikai, labai nešvariai gyveno, o motina gulėjo ligoninėje. Tačiau ji to darbo nepametė.

Po kiek laiko jos senoji šeimininkė iš Milano pajieškojo sau kompanijonės praleisti laiką Tirolio kalnuose. Luiza, sveikatai leidžiant, nuo tos progos neatsisakė. Besidžiaugdama gražia ir sveika gamta, kiekvieną rytą naudodamasi šv. Mišių teikiamomis malonėmis, ji ir ten neužmiršo savo troškimo: ėjo per visus vienuolynus, jieškodama sau vietos. Bet ji vis buvo nepriimama — tai dėl ankstyvesnių įžadų, tai dėl amžiaus,

nes jau buvo 36 metų, ar tai dėl kraičio neturėjimo. Dėl šio pastarojo ji taip atsiliepia: "Aš niekuomet neapgailestavau, kad aš neturiu kraičio. Kas yra su kraičiu, tai rizikuoja įstoti į tokį vienuolyną, kuriame yra priimamas veikiau tas kraitis, bet ne pašaukimas. Neturtas apsaugo kaip tik nuo tokių nesusipratimų."

Tada ją pasiekė jos sesers iš Amerikos laiškas. Ji rašė, kad atvažiuoja patostogauti į Šveicariją, o paskui iš čia važiuos į Transvaliją, į Pietų Afriką, pasimatyti su tėvu, kurio nematė jau 17 metų. Ji tik apgailestavo, kad Luiza negalinti jos į ten palydėti. Ir dabar Luiza prisiminė seną ir dažną tėvo pasiūlymą — kelionę į Pietų Afriką, nuo kurios ji anksčiau visuomet atsisaky-

davo. Bet dabar ji parašė tėvui laišką, klausdama, ar ji negalėtų tuo pasiūlymu dabar pasinaudoti. Žinoma, atsakymas buvo teigiamas.

O tuo tarpu visi jos daryti žygiai įstoti į kurį nors vienuolyną buvo tušti, be pasekmių. "Niekas manęs nebenorėjo, nei Šveicarijoje, nei Italijoje", ji užrašė. Tačiau iki pačios paskutinės minutės ji buvo pasivedusi Dievo valiai. Jo žodžiais: "Bet iki pačios paskutinės minutės man atrodė, jog aš buvau bailė, ir veltui jieškojau Dievo valios ženklo. Buvo tiktai tylą viduj manęs, taip pat tylą tarp kūrinių. Ir pačioj paskutinėj minutėj aš vis dar buvau pasiruošusi leisti savo seseriai važiuoti vienai..."

(Bus daugiau)

PASAULIS SU POPIEŽIUMI

Šiuo metu prie Šv. Sosto yra 29 ambasadoriai ir 17 ministerių. Kada Pijus XII buvo išrinktas popiežiumi (1939) diplomatinį pasiuntinybių buvo tik 37.

Diplomatiniam Vatikano korpuse yra atstovaujamos ir trys komunizmo pavergtos tautos: Lietuva, Lenkija ir Kinija. Nacionalinė Kinijos Formozoje valdžią reprezentuoja ministeris Sie Cheou Kang, Lenkijos egzilinę valdžią atstovauja ambasadorius Kazimieras Papee ir Lietuvos ministeris Stanislovas Girdvainis.

Ambasadorių atstovaujamos tautos yra: Argentina, Austrija, Belgija, Bolivija, Brazilija, Čilė, Dominikonų Resp., Ekvadoras, Filipinai, Haiti, Honduras, Iranas, Ispanija, Italija, Kolumbija, Kuba, Lenkija, Libanas, Liuksemburgas, Panama, Paragvajus, Peru, Portugalija, Prancūzija, Salvadoras, Urugvajus, Venezuela ir Vokietija.

Ministerių atstovaujamos yra: Anglija, Egiptas, Indija, Indonezija, Japonija, Kinija, Kostarika, Liberija, Lietuva, Malta, Monakas, Nikaragua, Olandi-

ja, Pakistanas, San Marino, Sirija ir Suomija.

Šv. Sostas turi apaštališkuosius nuncijus: Argentinoje, Austrijoje, Belgijoje, Bolivijoje, Brazilijoje, Čilėje, Dominkonų Respublikoje, Ekvadoriuje, Filipinuose, Guatemaloje, Haity, Honduroje, Irlandijoje, Ispanijoje, Italijoje, Kolumbijoje, Kostarikoje, Kuboje, Libanone, Nikaraguoje, Panamoje, Paragvajuje, Peru, Portugalijoje, Prancūzijoje, Salvadore, Švedijoje, Urugvajuje, Vokietijoje ir Venezueloje.

Be to, Šv. Sostą atstovauja internuncijai: Egipte, Indijoje, Irane, Indonezijoje, Japonijoje, Kinijoje (Formozoje), Liberijoje, Liuksemburge, Olandijoje, Pakistane ir Sirijoje.

Vatikanas dar turi apaštališkuosius delegatus: Amerikoje, Anglijoje, Kanadoje ir Meksikoje, ir Rytų Bažnyčiai prelatas: Pietų, Rytų ir Vakarų Afrikoje, Australijoje, Etijopijoje, Indokinijoje, Irake, Kongo Belge, Korėjoje, Ruanda Urundijoje ir Turkijoje.

B. M.

Ne taip svarbu, bet įdomu!

▼ 17 milijonų Amerikos šeimų laiko šunis ir 29% šeimų laiko kates.

• • •

▼ Ispanijos vyriausybė turi apie 2,000 negyvenamų pilių. Už 15,000 dolerių gali imti, kas tik nori, bet nėra norinčių.

• • •

▼ Kartais skaitome laikraščiuose, kad vienur ar kitur žmogus sulaukė 100 metų, kitam pasisekė perkopti per šimtinę. Atrodo, ilgas tas žmogaus amžius, bet vis dėlto jis tebėra trumpas, kai palygini su augalų ar gyvulių amžiumi. Yra žinoma, kad kiparisas sulaukia 5,000 metų, tisai 3,000, kedrai ir kaštonai 2,000 metų. Mūsų ąžuolai, liepos, skroblai gali taip pat pasidžiaugti 1,000 metų amžiumi. 400 metų sulaukę rožės, dar tebėra labai atsparios. Tačiau kitos gėlių rūšys nėra tokios laimingos, — jos pasibaigia kur kas greičiau nei žmogus.

Gyvuliai negali lenktyniauti su medžiais. Kai kurios rupūžių rūšys sulaukia 300 metų. Prie jų arčiausiai stovi lydeka ir dramblys, kurie išgyvena 200—250 metų.

Palyginti ilgai laikosi ir papūgos, jos be niekur nieko suvaro 150 metų. Taip vienoje šeimoje apsigyvenusi, ji vaikų vaikams gali perduoti senolių išmintį. Plėšrieji paukščiai paprastai gyvena ilgiau negu plėšrieji žvėrys: jie sulaukia 110, o meškos — 45, tigras ir liūtas vos 25 metų.

• • •

▼ Mississippi valstybė lig šiol dar nėra patvirtinusi konstitucijos papildymo, kuriuo panaikinama vergija.

• • •

▼ Washingtonė vienas viešbutis pasiskelbė, kad priims, nakvindins ir valgydins vaikus 80 metų nemokamai, jeigu ateis su savo tėvu ar motina. Viena tokia pora atsirado iš Seattle duktė 82 metų, tėvas 106.

• • •

▼ Kiaušinių valgymo rekordą Belgijoje laimėjo 55 metų G. Grognet — per 30 minučių suvalgė 44 virtus kiaušinius.

• • •

▼ Neseniai Anglijoje vienas veterinarijos gydytojas ilgalaikę savo praktikoje surado įdomią paslaptį, būtent: norint kad gyvulių mėsa būtų minkšta, prieš skerdziant gyvulį, reikia jo nuserzinti arba tam tikrais vaistais nuraminti sukilusius gyvulio nervus.

• • •

▼ Indijoje, Mandi valstybėje, dar laikomasi seno papročio pirkti žmonas tiesiog iš tėvų. Kaina priklauso nuo mergaitės svorio, mokama apie 4 su puse šilingo už svarą. Kuo daugiau sveria, tuo brangiau mokama už kiekvieną svarą. Norint išreikšti žmogaus turtingumą Mandi valstybėje, sakoma: "Gali nusipirkti žmoną šimto kilogramų ir net daugiau!" Sunkaus svorio mergaitės yra dideliai vertingos. Tat šių kraštų lengvosios mergaitės ten būtų bevertės. Tokia yra parijų galvosena.

• • •

▼ Žmogaus rankos yra labai tobulas įrankis. Žmogus su rankomis gali atlikti apie 1,000 įvairių veiksmų. Rankos susideda iš 27 kaulų ir 19 įvairių muskulų grupių. Sakoma, kad iš rankų net galima atpažinti kaikurias ligas, pvz., peraugusios rankos rodo pituitarinės liaukos nenormalumus.

• • •

▼ John M. Smyth Co., iš 703 W. Madison gatvės, Chicagoje, persikėlusi į naują vietą 12 N. Michigan bulvare, atvertė 1889 m. katalogą: supimosi kėdė \$1.20; kumpis 10 centų už svarą; balti marškiniai ir kostiumas \$3.90.

• • •

▼ Alkanos žiurkės. Vagys įsilaužė į Anthony Baddio namą ir paėmė \$200 — ir dėžę saldinių, kuriomis yra nuodijamos žiurkės. Baddio gyvena New Brunswick, N. J. A. A. I.

Bosco – savo laiko stebuklas

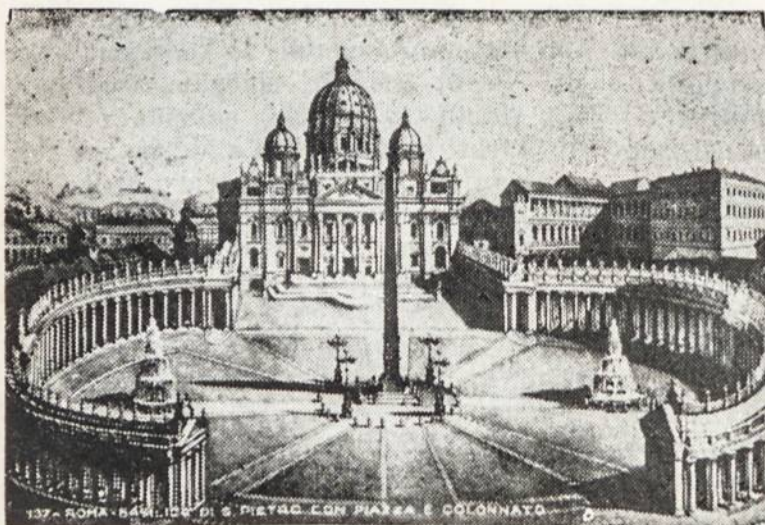
O. Labanauskaitė

1867 m. pradžioje kun. Bosco vėl nuvyko Romon. Jį ten vykti prašė Italijos vyriausybė, nes norėjo baigti pasitarimus dėl vyskupų paskyrimo; bet kun. Bosco labiausiai rūpėjo saleziečių draugijos patvirtinimas.

Kai Romos gyventojai sužinojo apie Bosco atvykimą, tai prasidėjo tikras sąmyšis, nes su juo norėjo pasimatyti visi, kurie turėjo nepagydomų ar labai sunkiai sergančių ligonių. Sveikieji norėjo gauti Bosco palaiminimą, daug kas norėjo pas kun. Bosco išpažintį atlikti ar šiaip jau savo keblus reikalus papasakoti ir patarimą gauti. Vienuolynai

tas patarimas surašyti visas jo veikimą liečiančias pranašystes ir visa tai, kas jo gyvenime turėjo nepaprastą (stebuklingą) antspalvį. Kun. Bosco teisinosi laiko neturėjęs tam darbui atlikti. Tada jis gavo nebe patarimą, bet įsakymą tą darbą atlikti. Jeigu jau Bosco tikrai laiko neturėtų tuos reikalus surašyti, tai jis turėtų geriau nuo kitų darbų atsisakyti, bet pirmiausiai šitą padaryti. Kun. Jonas išpildė popiežiaus prašymą ir savo saleziečiams paliko brangų turtą savo užrašų pavidale.

Kai kun. Bosco buvo Romos dėmesio centre ir net laimino žmones (jų labai

Šv. Petro bazilika, aikštė ir kolonados Romoje.

norėjo, kad jų mokiniams Bosco nors pamokslą pasakytų.

Kun. Bosco stengėsi kiek galėdamas visų prašymus patenkinti, todėl dieną pats lankė įvairias įstaigas ir mokyklas vakarą turėdavo skirti ji aplankantiems svečiams. Kaikurie išeidavo tik po vidurnakčio. Popiežius Pijus IX žinojo kas dedasi ir buvo patenkintas ta Dievo tarso veikla.

Galop atėjo laikas lankyti ir patį popiežių. Tai buvo sausio 12 diena. Kai Bosco atėjo pas Pijų IX, šis tuojau ir paklausė, ar išpildytas jo 1858 m. duos-

prašomas), tai pats popiežius ir Vatikano pareigūnai ėmė juokauti, kad dabar Bosco yra šventasis Tėvas. Bosco pradėjo jaudintis taip dalykams pakrypus, bet kitoje audiencijoje jį suramino pats Pijus IX, sakydamas, kad jam tik džiaugsmas, jog dėl kun. Bosco romėnai apie popiežių pamiršo.

Romon tuo laiku buvo subėgę visi žemių netekę Italijos kunigaikščiai. Įtakingiausi buvo Modenos, Toskanijos ir Torlonijos kunigaikščiai bei Neapolio karališkoji šeima. Visi jie norėjo pamatyti tą paprastą, bet visur jau garsų To-

rino kun. Bosco, todėl visi ir pasiuntė tarnus su pakvietimais juos aplankyti. Torlonijos kunigaikštis, kuris ir karalius pasitikdavo tik prie durų, kun. Bosco pasitikti išėjo su visa šeima prie vartų. Žinoma, kunigaikštis pasiuntė ir savo karietą svečiui atvežti, nes kun. Bosco neturėjo su kuo važinėti — jis keliauvo pėsčias. Daug tų kunigaikščių liko artimi Bosco bičiuliai ir jo darbų rėmėjai.

Turėjo kun. Bosco „susikirtimą“ ir su Vatikano valstybės sekretoriumi kard. Antonelli, kai nuėjo pas jį su savo reikalais. Mat, kun. Bosco rupėjo saleziečių draugijos patvirtinimas ir tuojau pradėjo apie tai kalbėti, o kardinolas buvo susirūpinęs savo ligomis ir maldavo kun. Bosco pagalbos išgydyti. Kai tik Bosco atėjo pas jį, kardinolas tuojau sugriebęs pabučiavo Bosco ranką ir atsiklaupęs prašė palaiminti. Bosco sumišęs jautėsi matydamas prieš save klūpanti galingiausią bažnyčios kardinolą, todėl visai išsisukinėjo nuo laiminimo, prašydamas geriau jį palaiminti. Šį kartą Bosco nelaimėjo — turėjo palaiminti kardinolą Antonelli, duoti jam Marijos Krikščionių Pagalbos medalilėlį ir pažadėti melstis už jo pagijimą.

Kai kitą kartą Bosco atvyko į Romą, tai atvežė kardinolui ir per Mariją išprašytą sveikatą, o kardinolas buvo vienas iš tų, kurie gynė saleziečių draugijos patvirtinimą, nes galima sakyti dauguma Vienuolių Kongregacijos narių, ypač jos garsusis sekretorius, buvo prieš tokios draugijos steigimą. Jis vargšas nesuprato, kad ir dangus, ne tik Vatikano pareigūnai gali tvarkyti ir tuos reikalus.

Nors kun. Bosco vykdamas į Romą ir ten būdamas prašė savo Globėjos nelydėti jo kelionės šį kartą nepaprastais įvykiais, tačiau jo prašymas nebuvo išklaustas — jam laiminant pagijo grafo De Maistre sūnus. Jis ne tik pranešė tėvams apie sūnaus pagijimą, bet dar papranašavo, kad sūnus bus kunigas. Jis apie Bosco pranašystę sužinojo tik tada, kada buvo jau pas jėzuitus ir rengėsi kunigystės šventinimams.

Tuo pat laiku kun. Bosco pranešė vienai šeimai, kad savo laiku pradės kalbėti jų dvi dukterys, kurios buvo gimusios nebylės. Po dviejų metų jos pradėjo normaliai kalbėti. Kunigaikščiai Barberini sužinojo iš kun. Bosco, kad susilauks dukters po 18 metų nevaisingo vedbinio gyvenimo. Buvo taip gi pabrėžta, kad jų duktė bus labai gera.

Nors popiežius Pijus IX labai gerbė kun. Bosco ir klausė jo patarimų bei leido jam tarpininkauti tarp Vatikano ir sukilimu degančios Italijos vyriausybės tvarkant susipainiojusius Vatikano ir naujosios Italijos santykius, tačiau Vatikano pareigūnų tarpe būta kun. Bosco priešių. Gal jie nebuvo blogos valios priešai, bet greičiau mėgino skriausti kun. Bosco todėl, jog nepajėgė suprasti naujųjų vėjų dvasios ir pavydėjo jam pasisekimo tariantis su Italijos valdžia ir darant įtakos į popiežių, kurio žodis visgi turėjo būti paskutinis.

Negalėdami kitaip kun. Bosco įgnybti, jie nusitvėrė kun. Bosco parašytą knygelę skirtą Bažnyčios 18-kos šimtmečių sukakties paminėjimui ir surado, kad joje esą ...dogmatinių klaidų. Knygutę pasiūlė įrašyti į draudžiamų skaityti knygų sąrašą. Tie sausi teologai išvedė, kad kun. Bosco niekina popiežiaus autoritetą. To jau buvo per daug.

Popiežius pasipriešino, nes buvo tikras, kad kun. Bosco čia nekaltas. Jei kur nors plunksna ir paslydo, parašydama kokį neaiškų išsireiškimą, tai šitą dalyką galima pataisyti naują knygelės laidą išleidžiant. Popiežius neleido knygutės indeksuoti.

Bet kun. Bosco buvo cenzorių labai šiurkščia forma pranešta, kad jis savo raštu yra suniekinęs popiežiaus autoritetą. Smūgis buvo didelis ir neužtarnavas. Tik dorybių tvirtumas ir didelė šventojo Sosto meilė stiprino kun. Bosco su šia bėda besitvarkant. Tos negarbingos dėmės jis negalėjo ant savęs palikti, todėl nutarė netylėti. Pasimeldęs ir su vienu savo bičiuliu vyskupu pasitaręs, kun. Bosco parašė cenzoriams nors ir mandagų, bet griežtą pasiaiškinimą. Jo draugai Romoje, ypač vienas jėzui-

tas teologas, padėjo tą nemalonią audrą nuo galvos nustumti.

Neilgtrukus Dievas vėl išaiškino savo tarną, padarydamas per jį vėl kelis stebuklingus atsitikimus. Nuvykęs į vieną miestelį pamokslo sakyti, kun. Bosco šešių šimtų žmonių akivaizdoje pagydė raišą moterį ir juokdamas čia pat sudėjo jai ant pečių kriukius ir pa-

leido namo sveiką. Ten pat jis pagydė vėžiu sergantį žmogų. Savo draugams Romoje per laiškus pranešė, kad maro liga nepalies tų, kurie pasives Marijai Krikščionių Pagalbai ir padės išpuošti jai skirtą šventovę Torino mieste. Visi tie įvykiai davė pagrindo susidaryti nuomonei, kad pats kun. Bosco yra devynioliktojo šimtmečio stebuklas.

MEILĖS PAREIGA

Kun. Juozas Prunskis

NEUŽMIRŠTAMAS įvykis atsitiko 1919 metais, Corpus Christi apylinkėse, Texas valstybėje: užklupo tvanas. Vienuose namuose vanduo pagavo 17 metų mergaitę Esther Fuller ir jos 11 metų broliuką. Mergaitė buvo gera sportininkė, puiki plaukikė, ir kai vanduo pakilo, ji vis plaukė, laikydama broliuką. Tas jau iš baimės, iš pervargimo — neteko sąmonės, bet mergaitė vis judėdama vandenyje, laikė jo galvą virš vandens ir pati laikėsi. Taip išbuvo ji penkias valandas, kol susilaukė pagalbos. Laikraščiai plačiai rašė apie jos didelį ryžtą, o mergaitė tik kukliai atsakė:

— Ką gi kito aš galėjau daryti?!

Viršum blogybių jūros

Gyvenimas ne kartą būna paverčiamas tvanu, blogio tvanu, kada piktybių vandenys silpnesnius tyko praryti. Kaip išganinga tada pareiga atskubėti pagalbon savo broliui, savo seseriai, esančiam pavojuje. Gelbėti sielą yra daug didesnis uždavinys. Įstengti pačiam plūduriuoti viršum blogybių jūros ir dar kitą palaikyti, tai heroiskumo vyksmas, kurs turi žavėti kiekvieną iš mūsų.

Jis dirba 24 val. paroje

Ir tam gali būti visokiausių būdų. Štai, kartą vienas rašytojas užėjo pas savo draugą verslininką ir jam tarė:

— Atrodo, kad Jūs visada dirbate.

Kiek gi valandų per parą Jūs iš tikrųjų išdirbate?

— Dvidešimt keturias, — atsiliepė verslininkas šypsodamasis, ir pradėjo toliau aiškinti: — Aš buvau susidomėjęs Kinijos misijomis ir buvau apsisprendęs išvažiuoti į jas dirbti. Tačiau mirė mano tėvas ir jo palikta prekyba buvo tokioje padėtyje, kad niekas pašalinis negalėjo jos tęsti. Mano motina, seserys ir jaunesnysis brolis visiškai priklausė nuo mūsų verslo pajamų, ir taip aš buvau priverstas pasilikti. Tada aš ėmiausi išlaikyti vieną kilusį iš pačių kinų kunigą. Ir tokiu būdu — aš dirbu dvidešimt keturias valandas paroje, nes kai aš miegu, tai mano atstovas dirba tenai, Kinijoje.

Tai tik nurodymas mums, kad galima dirbti visokias būdais: asmeniškomis pastangomis, įtraukimu kitų į gerą darbą, o taipgi rėmimu gerų darbų savo lėšomis. Visi šie dalykai yra didelės vertės Viešpaties akyse, jeigu atliekami su nuoširdumu, jieškant ne savo, o Kūrėjo garbės.

Dievas pasako...

Mūsų auka, mūsų pašalpa gali eiti arba sudarymui kitiems sąlygų darbuotis, arba — varguomenės šelpimui. Ir tai, ir tai yra svarbu. Šią antrąją gerų darbų rūšį gerai pavaizduoja toksai atsitikimas: vienas vaikinys iš priemiesčio vargingųjų lūšnų buvo patrauktas į tikybos pamokas ir pats tapo tikinčiu.

Jis buvo linksmas ir patenkintas.

Atsirado tačiau kažkoks vyras, kuris panoro išbandyti jo tikėjimą ir tarė:

— Jeigu Dievas taip Tave myli, kodėl Jis tavimi geriau nepasirūpina. Kodėl Jis kam nors nepasako tau atsiųsti šiltus drabužius, gerus batus, anglių, geresnį maistą...

Vaikinas pagalvojo ir tarė:

— Aš manau, kad Dievas pasako kam nors, bet tas kas nors užmiršta...

Taigi. Dievas pasako daugeliui mūsų meilės pareigą artimo žmogaus sielai, o taipgi ir jo kūnui, ir mes užmirštame, kaip reikiant nepasirūpiname, ir dėl to nukenčia tie, kuriems mes galėjome padėti ir nukenčiame mes, mažiau nuopelnų tesurinkdami.

Yra sakoma, kad toli Rytuose gyve-

no du žmonės Ahmed ir Omar. Abudu jie norėjo kuo nors savo vardą įamžinti. Omar padarė iš kieto akmens tokį stulpą, obeliską, pastatė jį prie didžio kelio ir iškalė jame savo vardą su daugeliu kitų kilnių posakių.

Ahmed gi tyruose iškasė šulinį, suradęs šaltinį — prie dykumų kelio. Pasodino prie jo palmes. Ir laiko bėgyje toje vietoje susidarė pavėsinga oazė, kur palmių šešėlyje sustodavo keleiviai nuo kaitros atsigausti ir vėsiu vandeniu atsigaivinti. Ir visi praeiviai garbino Ahmedo vardą.

Šis pasakojimas vaizduoja du gyvenimo būdus: vieną — į save nukreiptą, kitą į artimą. Vienas pranyksta užmarstyje, kitas lieka dėkingų širdžių atminime ir amžinose Danguaus knygose.

Iš Marijos Klarietės Užrašų

“Piktavaliai susilaukia savo bausmės tuoj pat savo sielose, kur meilė yra tuoj išnaikinama. Jie jau nebegali mylėti tų, kuriems padarė skriaudą.” (106)

—o—

“Aš mylėjau kentėjimą, Aš, Skausmų Žmogus; Aš išsirinkau jį, nes jis atsilygina už nuodėmes, kada jis yra paaukotas su meile.

“Tai yra meilė, kuri atsilygina, nes tai, kas įžeidžia Dievą nuodėmėje, yra meilės trūkumas. Bet kada kentėjimas yra sujungtas su meile, tai meilės įrodymai, suteikti per kentėjimą, yra tikras Dievui paaukotas atsilyginimas. Tai yra davimas Dievui ko tai tokio, ko Jis neturi Savo Danguje.

“Užtai Aš pasirinkau kentėjimą, kad taip visi Mano kūriniai, net patys vargingiausieji, galėtų turėti ką tai brangaus paaukoti Dievui.” (109)

—o—

“Bet Dvasios gyvenimas yra gležnas, jis turi būti užlaikomas šešėlyje, kur jis žydės. Laimingumas randasi paslėptame gyvenime...” (113)

—o—

“Štai kas yra meilė: apvilti kitus su tuo, kas turėtų padaryti juos patinkančius Dievui.

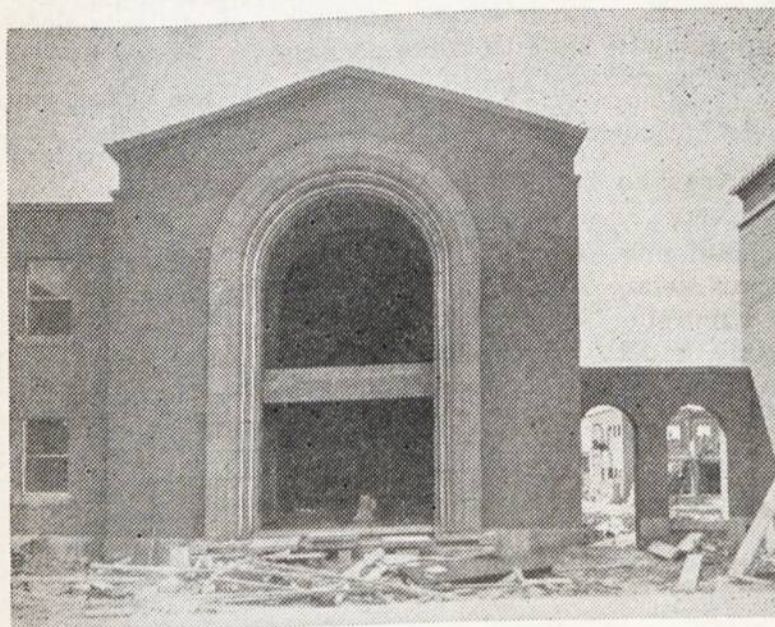
“Duoti jiems net savo idėjas, geriausias savo mintis... Ne vien tik pakęsti, kad jie jas pasisavintų, bet apdabinti juos su visu tuo, kas gali padaryti juos gražiais.” (iš 115)

—o—

“Taip, kaip Mano Apvaizda aprūpina jus su jūsų kasdienine duona, idant jūsų kūnas galėtų gyventi, lygiai taip Mano švelniausioji Apvaizda aprūpina jus su tuo, kas ateina jums kasdieną kaip naujos aukos, kaip progos praktikavimui tų dorybių, kurių jūs esate prašę iš Manęs, idant taip jūs galėtumėte būti gyvenančiomis sielomis, augančiomis kasdieną Mano pažinime ir Mano meilėje. Galvokite apie tai, kai koks kentėjimas ateina.” (120)

—o—

Su Mūsų Bendradarbiais

Tėvų Marijonų vienuolyno koplyčia pastatyta, tik dar daug trūksta jos įrengimui. Čia matome tos koplyčios fasadą. Reikia dar nemažų sumų altorių, vitražų bei kitų koplyčiai reikalingų daiktų įrengimui. Aukas prašome siųsti kun. V. Parulis, MIC, 2334 S. Oakley Ave., Chicago 8, Ill.

• Marianapolio mokslo metas baigiasi birželio 10 d., kada vysk. Bernard Flanagan iš Norwich išdalins diplomus šių metų laidai.

• Birželio mėn. Marianapolyje įvyksta metinės kunigų ir brolių rekolekcijos.

• Balandžio 29 d., į Marianapolį suvažiuavo gražus skaičius bendradarbių į prieš-piknikinį susirinkimą. Svarstyta kaip sėkmingiau praveisti liepos 4 d. pikniką. Dalyvavo atstovai iš Bostono, Worcesterio, Hartfordo ir Waterbury. Ir šiais metais įvairios kolonijos ruošia busų ekskursijas į Marianapolį. Piknikas prasidės su iškilmingom šv. Mišiom 11 val. po atviru dangiu. Bus pritaikytas pamokslas, nes šiais metais išpuola 25 metai, kai a. a. vysk. Būčys pašventino Marianapolį. Laike šv. Mišių giedos šv. Kazimiero parap. choras iš Worcester, Mass. Po pietų pasirodys Worcesterio lietuvių Drum ir Bugle Corps. Veiks bufetas ir bus šokiai. Laimingiems bus išdalinta \$250 pinigais. Liepos 4 d., laukiama svečių iš arti ir iš tolimesnių kolonijų.

• 10 m. Kristaus Vynyne. Kun. Jur-

gis Malinauskas, MIC, Marijonų Naujo-kyno magistras ir kun. Edmundas Budreckis, MIC, misionierius, buvo įšventinti 1946 m. gegužės 26 d. Abu jubilatai gyvena Marijonų namuose, Clarendon Hills, Ill.

• T.T. Marijonų Bendradarbių Seimas įvyks rudenį, rugsėjo 30 d. naujose "Draugo" patalpose.

• Kun. A. Spurgis, MIC, vedė misiones šv. Kryžiaus parapijoje Chicagoje nuo gegužės 20 iki 27 d.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narys

A. † A.

FRANK LANKUTIS

A. a. Frank Lankutį į garbės narių eiles įrašė jo žmona Uršulė, gyvenanti 4119 S. Campbell Ave., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Frankio sielą atlaikys dvejus šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailėstingumui išprašyti.

Klausimai ir atsakymai

KL. Kada išpažintis yra bloga?

J. J. P., Chicago, Ill.

AT. Išpažintis yra bloga:

- 1) kai penitentas ją atlika be reikiamo sąžinės kvotimo;
- 2) kai ją atlieka be nuoširdaus gailėsčio ir pasiryžimo;
- 3) kai sąmoningai nutyli bent vieną sunkią nuodėmę, nebent būtų kokia pateisinanti priežastis, ši kartą atleidžianti nuo išpažinties pilnumo; kai sumažina sunkiųjų nuodėmių skaičių, nuslepia jų rūšį keičiančias aplinkybes;
- 4) kai nuodėmklausis neturi reikiamos jurisdikcijos, iškreipia išrišimo formą ar penitento svarbiame dalyke nesupranta.

Dažnai gan sunku išspręsti, ar išpažintis buvo gera ar ne. Tokiais atvejais labai svarbu savo abėjones bei neaiškumus išdėstyti nuodėmklausui ir taikytis prie jo nurodymų bei patarimų.

Reikia tada kartoti ne tik pati blogai atliktoji išpažintis, bet ir visos kitos, įvykusios po jos, nes ne tik blogai atliktoji, bet ir visos po jos buvusios yra negeros. Išpažintį kartojant, reikia pasisakyti ne vien tik nutylėtąsias ar pridengtąsias nuodėmes, bet ir tas, kurių buvo išpažintos, nes ir jos nėra atleistos. Pasisakytinos taip pat visos po negeros išpažinties priimtiosios Komunijos, nes ir jos yra negerai priimtios. Kada yra buvus kokia pateisinanti priežastis, atleidžianti nuo išpažinties pilnumo, tada užtenka tik nepasakytąją nuodėmę išpažinti.

KL. Ką reiškia taip vadinamas "broliškas išpėjimas"?

Brolis, Waterbury, Conn.

AT. Ypatingu būdu Dievas nori, kad pasistengtume broliškai išpėti pikta darantį artimą.

Tai matyti iš šių V. Jėzaus žodžių: "Jei tavo brolis tau nusidėjo, eik ir bark jį pats būdamas su juo vienu. Jei jis tavęs paklausys, tu laimėjai savo brolių. Jeigu jis tavęs nepaklausytų, imk su sa-

vim dar vieną arba du, kad kiekvienas dalykas būtų patvirtintas dviejų ar trijų liudininkų pasakymu" (Mat. 18, 15 — 16).

Pareiga broliškai išpėti pikta darantį artimą mus saisto:

- 1) Kai išpėjimas yra tikrai reikalingas artimui pataisyti;
- 2) kai tikimės naudingai jį atliksią;
- 3) kai galime atlikti jį be didelio sau patiems nuostolio.

Kad broliškas išpėjimas galėtų būti sėkmingas, reikia jį daryti su nuoširdžia meile, protingai ir švelniai, tikrai broliškai.

"Broliai, jei žmogus ir įpultų netikėtai į kokią nuodėmę, jūs, kurie esate dvasiniai, pataisykite tokį, laikydamiesi romumo dvasios" (Gal. 6, 1), sako šv. Povilas.

KL. Esu labai godus. Ką reikia daryti, kad nugalėčiau godumą?

N. N., Boston, Mass.

AT. Kad vyktų nugalėti godulystę, reikia gerai įsisąmoninti ir visada atsiminti: 1) kaip nepastovūs yra turtai, ir nepatvarus jų valdymas; 2) kaip neprotinga dėl jų užmiršti ir apleisti nepalyginti vertingesnes amžinąsias gėrybes; 3) kaip V. Jėzus ir švenčiausieji žmonės buvo savanoriškai neturtingi. "Palaiminti beturčiai dvasioje, nes jų dangaus karalystė" (Mat. 5, 3). "Nekraukite sau turtų žemėje, kur rūdys ir kandys gadina ir kur vagys iškasa ir vagia" (Mat. 6, 19), sako V. Jėzus.

KL. Ar galima tuo pačiu laiku išklausti daugiau kaip vienas mišias?

J. M., Cicero, Ill.

AT. Dauguma teologų teigia, kad galima tuo pačiu laiku išklausti daugiau kaip vienas mišias, jei mišių išklausymo sąlygos yra įvykdomos. Sąlygos: reikia būti toje vietoje, kur mišios laikomos, vadinasi bažnyčioje ar koplyčioje; reikia išklausti ištisų mišių; reikia klausyti mišių su reikiamu dėmesiu, pagarba ir pamaldumu.

ŽINIOS *iš katalikiškojo pasaulio*

• **Chicagos arkidiecezija** — didžiausia. Chicagos arkidiecezija, apimanti Cook ir Lake apskritis, turi 1,899,357 narius, arba 43,322 daugiau, kaip pernai. Savo didumu Chicagos arkidiecezija pralenkia visas kitas 25 arkidiecezijas šiame krašte. JAV-se yra 33,396,647 katalikai, kuriems vadovauja 4 kardinolai, 37 arkivyskupai, 173 vyskupai bei 48,349 kunigai.

Katalikų mokyklose dirba 135,406 mokytojai. JAV katalikai turi 254 kolegijas ir universitetus, 2,383 augštesnias mokyklas, 9,568 pradžios mokyklas ir 143 globos įstaigas. Katalikų kolegijose mokosi 231, 709 studentai. JAV katalikai turi 795 bendrąsias ligonines, 136 specialias, 341 gailestingųjų seserų mokyklą ir 302 invalidų ir senelių namus.

• **Amerikos kariuomenės vyr. kapelionas gen. P. Ryan**, katalikų kunigas, šiuo metu lankas amerikiečių karinius dalinius Europoje, per Amerikos Balsą pasakė pabrąsinimo žodį į pavergtąją Lietuvą. Vyr. kapelionas pažymėjo, kad amerikiečiai yra labai susirūpinę pavergtųjų lietuvių padėtimi. Lietuvių draugai Amerikoje, tiek katalikai, tiek protestantai ir žydai, mini mūsų tautiečius savo maldose, tvirtai tikėdami, jog išlaisvinimo valanda tikrai ateis.

• **800 porų rekolekciuose.** Santa Barbara, Calif., mieste veikia rekolekčių namai vedusiųjų poroms, pavadinti La Casa de Maria Retreat House. Vienu kartu čia gali atlikti rekolekcijas 25 vedusių poros. Iš viso per metus čia atliko rekolekcijas 800 porų. Šis rekolekčių namas numatomas praplėsti, kad galėtų sutalpinti dar 16 porų.

• **Sekmadienis Hollywoode.** Maryknoll vienuoliai pasirūpino paruošti radijo programą — "Hollywoodas sekmadienį", kur visai kitoje šviesoje, negu įprasta, perstatomi Hollywoodo aktoriai. Tą programą per tris mėnesius panaudojo 250 radijo stočių. Programoje dalyvauja Bing Crosby, Loretta Young, Per-

ry Como, Danny Thomas, Ann Blyth. Jie visi pasipasakoja, kokią įtaką į jų gyvenimą turėjo dvasiškija. Filmas turi tikslą ugdyti pašaukimus į kunigus ir į vienuolinį gyvenimą.

• **Pagal rusų kilmės Simon Wolin statistiką**, paskelbtą "New Leader" žurnale, komunistai laisvajame pasaulyje per pastarąjį dešimtmetį ne tik nepadaugėjo, bet dargi gerokai sumažėjo, ypač V. Europoj. D. Britanijoje jų skaičius nuo 60,000 kritęs iki 34,000. Belgijoje nuo 100,000 iki 30,000, Olandijoje nuo 50,000 iki 33,000, Italijoje nuo 2,300,000 iki 1,700,000, V. Vokietijoje nuo 300,000 iki 125,000. Didžiausia komunistų partija šiaurės gel. uždangos tebesanti Prancūzijoje ir Italijoje, kur esą apie 2,500,000 narių ir apie 16 mil. komunistams prijauniančių. Wolin tai aiškina demokratinės santvarkos silpnumu. Esą ten, kur vyrauja dvipartinė sistema, gyventojai savo nepasitenkinimą nuramina balsuojant už opoziciją, o ten, kur yra daugybė partijų, pasinaudoja komunistai.

• **Bažnyčia — jubilėjaus dovana.** Šv. Bernardo seminarijos, esančios Rochester, N. Y., auklėtiniai, išventinti kunigais 1930 metais, švęsdami savo sidabrinį kunigystės jubilėjų, nutarė jį atžymėti ypatingu darbu: sukelti \$10,000, kad už tą sumą būtų pastatyta bažnyčia Formozoje, kur dirba jų klasės misionierius Maryknoll vienuolis Maurice A. Fee-ny. Šiam planui vadovavo Rochesterio vyskupas Lawrence B. Casey, taipgi vienas iš tos klasės kunigų. Reikiama pinigų suma jau sukurta. Tai padarė 22 mokslo draugai, dabar besidarbuoją įvairiose diecezijose. Pinigai persiųsti ir bažnyčia statoma.

• **800 Kinijos pabėgėlių**, kurie yra apsisotę Tungtao - tsung mieste netoli Hong Kongo, šių metų pabaigoje rengiasi priimti Krikšto sakramentą. Tokiu būdu šio miesto katalikų skaičius pasiekia 2,555. Prieš trejus metus ten buvo tik apie 10—15 katalikų.

Žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Aukso jubilėjus Aušros Vartuos.** Aušros Vartų parapija Chicagoje, kurioje yra T.T. Marijonų vienuolynas bei "Draugo" spaustuvė, gegužės mėnesį šventė savo auksinį jubilėjų. Gegužės 26 d. parapijos salėje buvo jubilėjinis banketas, kuriame dalyvavo vysk. Brizgys, T.T. Marijonų vice-generolas, kun. Juozas Vaškas, MIC, buvusieji šios parapijos klebonai ir daug kitų garbingų svečių. Dabartinis šios parapijos klebonas kun. Petras Malinauskas, MIC; vikaras, kun. Antanas Kelpšas, MIC.

• **Kun. J. Kintos dvigubas jubilėjus.** Patersono, N. J., šv. Kazimiero parapijos klebonas Jonas Kinta gegužės 30 d. šventė 25 metų kunigystės jubilėjų. Iškilnėse dalyvavo vyskupas J. E. James McNulty. Šiais metais klebonas kun. Jonas Kinta taipgi mini 20 metų sukaktį kaip darbuojasi Patersone.

• **Pagerbtas A. Rudis.** Sen. Paul H. Douglas pasakė puikią kalbą gegužės 20 d. Bismarck viešbuty (Chicago) įvykusiame Liet. Prek. Rūmų bankete, kuriame buvo gražiai pagerbtas inž. Antanas Rudis, pirmininkavęs šiai organizacijai penketa metų. Senatorius pakartotinai pasisakė už Lietuvos ir kitų bolševikų pavergtų tautų išlaisvinimą ir plačiai išdėstė savo veiklos pavergtųjų naudai planus Senate.

Kitas kalbas pasakė: konsulas dr. P. Daužvardis, Alto pirmininkas L. Šimutis, Lietuvių Prekybos Rūmų pirmininkas adv. Ed. Stasiukaitis. Į sveikinimų ir linkėjimų kalbas atsakė garbės ženklu apdovanotas A. Rudis.

Labai reikšmingą invokaciją atkalbėjo kun. dr. Juozas Vaškas, MIC, Tėvų Marijonų viceprovinciolas iš Romos.

• **Marijampolėje klebonauja kun. Petrasuskas,** buv. karo kapelionas. Su juo Marijampolėje yra keturi kunigai, tarp jų — ir senukas kun. V. Dvaranauskas, be to, du jauni vikarai, baigę mokslus jau rusų okupacijos metais. Buvusi katalikų bažnyčia Vytauto gatvėje, dabar

vadina Černiachovskio gatvėje, yra uždaryta. Joje įtaisyta knygų krautuvės sandėlis. Iš oro bažnyčia nepakeista, bet viduje sukrautos knygos. Tuo tarpu evangelikų bažnyčia Kauno gatvėje, kurios vardas paliktas senasis lig šiol, pakeista jau ir iš oro. Bokštas visai nugriautas, o 1955 m. ten įrengta sporto salė.

• **Lietuva Vatikano knygoje.** Kaip praneša Chicagos spauda, Vatikanas išleido vadinamą Raudonąją knygą, kurioje išsamiai surinkti faktai apie tikėjimo persekiojimą Sovietų valdomuose plotuose. Knygoje nemažai vietos skirta ir Lietuvos Bažnyčios persekiojimams apibūdinti.

• **Kun. S. Jonelio 25 metų kunigystės sukaktis.** Kun. Stasio Jonelio, šv. Baltramiejaus lietuvių parapijos Waukegane, Ill., klebono jubilėjinės iškilnės įvyko gegužės 27 d. Iškilmingas šv. Mišias celebravo pats jubilatas, o asistavo jo mokslo draugai, kun. P. Katauskas ir kun. V. Černauskas, taigi ir kun. Jonas Malinauskas.

• **Kun. J. J. Šlikas,** Nekalto Prasidėjimo parapijos klebonas Sheboygan, Wisc., birželio 3 d. iškilmingai paminėjo 25 metų sukaktį kaip klebonauja toje parapijoje.

• **Argentinios dviratininkų lenktynės,** kuriose dalyvavo per 400 dviratininkų, laimėjo jaunas lietuvis G. Adamavičius. Jį sportininkai išnešė ant rankų.

• **Muenchene, Vokietijoje,** kur tremties metais buvo didelė lietuvių kolonija, dabar gyvena tik apie 200 lietuvių.

• **Zitos Mikulskytės,** švč. Širdies Augšt. mokyklos Chicagoje mokinės, eilėraščių pateko į Amerikos augštesniųjų mokyklų mokinių poezijos antologiją "Young America Sings". Antologija išleista Los Angeles mieste, Californijoje, apima visas Amerikos augšt. mokyklas ir į ją pateko tik gerai atrinktieji jaunųjų kūriniai.

GEN. POSTULATORIUS PRIE BEATIF. TEISMO STALO PASIRAŠO DOKUMENTUS 1956. IV. 18

GYVAS REIKALAS

ŠIĄ VASARĄ sueina 30 metų, kai Dievo Tarnas arkivyskupas JURGIS Matulaitis - Matulevičius, MIC., laikė Marian Hills koplyčioje pamaldas. Dabar dažnai yra ten laikomos šv. Mišios už ligonius, kad jie, Dievo Tarnui Jurgiui užtariant, atgautų sveikatą.

JO BEATIFIKACIJOS bylai smarkiai pasistūmėjus, artėja laikas, kai turėsime patiekti augštesniajam Bažnyčios teismui bent du pilnai dokumentuotus stebuklus svarstyti. Iš visų 150 pagijimų, registruotų per šiuos dvejis metus, tokio pilnai dokumentuoto stebuklo neturime nė vieno. Kad laimėtume beatifikacijos bylą, tuos stebuklus turime išprašyti pas Dievą didesnei Dievo garbei, arkiv. Jurgio išaugštinimui, visos Bažnyčios džiaugsmui. Mūsų prašymai bus daug galingesni, kai sujungsime juos su Viešpaties Jėzaus šv. Mišių auka.

GERAI PADARYSITE, išklausydami šv. Mišių už beatifikaciją, už nepagydomus ligonius. Dar geriau bus, kai užprašysite šv. Mišias atlaikyti už brangiuosius ligonius, ar kai padarysite už juos šv. Mišių Noveną. Tai galite atlikti savo parapijoje, galite pasiųsti Mišių intencijas Gen. Postulatoriui adresu: Rev. C. Rėklaitis, MIC. Via Corsica 1, Roma - Italy, arba atsiųsdami savo intencijas į Marijonų Seminariją.

BŪTINAI ATSIŪSKITE žinias apie įvykusius pasveikimus. Būsiu Jums labai dėkingas už kiekvieną maldą, sukalbėtą už beatifikaciją ar už ligonius, už kiekvieną auką, už kiekvieną Jūsų surastą naują šios bylos geradary.

Mano adresas:

REV. C. A. MATULAITIS, MIC.
 MARIAN HILLS SEMINARY,
 CLARENDON HILLS, ILLINOIS